

ความตกลง

ระหว่าง

รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอาร์เจนตินา

กับ

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

ว่าด้วยการส่งเสริมและการคุ้มครองการลงทุนต่างตอบแทน

รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอาร์เจนตินาและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ภาคีสัญญา”

ปรารถนาที่จะสร้างบรรยากาศอันเป็นคุณต่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างกัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อการลงทุนด้านเงินทุนของผู้ลงทุนของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง

ยอมรับว่า การส่งเสริมการลงทุนด้านเงินทุนเช่นว่า และการคุ้มครองการลงทุนในลักษณะปฏิบัติต่างตอบแทนระหว่างกัน ภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศจะนำมาซึ่งการกระตุ้นความคิดริเริ่มในทางธุรกิจของปัจเจกชน และจะเพิ่มความมั่งคั่งในรัฐทั้งสอง

จึงได้ทำความตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1

บทนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้

1. คำว่า “ผู้ลงทุน” ให้หมายถึง

(ก) บุคคลธรรมดาใด ๆ ซึ่งมีสัญชาติของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ตามกฎหมายที่มีผลบังคับใช้ในอาณาเขตของภาคีสัญญาฝ่ายนั้น

(ข) นิติบุคคลใด ๆ ที่จัดตั้งขึ้นหรือก่อตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายที่มีผลบังคับใช้ในอาณาเขตของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ไม่ว่าจะมีความรับผิดชอบจำกัดหรือไม่ และไม่ว่าจะเพื่อผลกำไรที่เกี่ยวกับเงินหรือไม่ และมีถิ่นฐานในอาณาเขตของภาคีสัญญาฝ่ายนั้น

2. คำว่า "การลงทุน" ตามกฎหมายและข้อบังคับของภาคีสัญญาในดินแดน ซึ่งมีการลงทุน ให้หมายถึงสินทรัพย์ทุกประเภทที่ลงทุน โดยผู้ลงทุนของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ตามกฎหมายของภาคีสัญญาฝ่ายหลัง การลงทุนให้รวมถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แต่ไม่จำกัดเฉพาะ :

(ก) สิ่งห้ามทรัพย์ และอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิในทรัพย์สินอื่นใด เช่น สิทธิจำนอง สิทธิยึดหน้าวง สิทธิจำนำ

(ข) หุ้น และหุ้นกู้ของบริษัทหรือผลประโยชน์ในทรัพย์สินของบริษัท ดังกล่าวนั้น

(ค) สิทธิเรียกร้องให้จ่ายเงินหรือการให้ปฏิบัติตามสัญญาซึ่งมีมูลค่าทางการเงิน จะรวมถึงเงินกู้เมื่อเงินกู้นั้นเกี่ยวข้องโดยตรงกับการลงทุน

(ง) สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาและทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม โดยเฉพาะ รวมถึงลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร การออกแบบอุตสาหกรรม เครื่องหมายการค้า ชื่อทางการค้า กระบวนการทางเทคนิค ความรู้ความชำนาญและค่าความนิยม

(จ) สัมปทานธุรกิจ ซึ่งได้รับตามกฎหมายหรือตามสัญญา รวมทั้งสัมปทานในการค้นหา พัฒนา สกัด หรือแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ

3. คำว่า “ผลตอบแทน” ให้ความหมายถึงจำนวนเงินที่ได้จากการลงทุนและโดยเฉพาะอย่างยิ่งให้รวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะ กำไร ดอกเบี้ย ผลได้จากทุน เงินปันผล ค่าสิทธิ หรือค่าธรรมเนียม

4. คำว่า “ดินแดน” ให้ความหมายถึง ดินแดนของภาคีสัญญาแต่ละฝ่าย รวมทั้งทะเลอาณาเขต และพื้นที่อื่น ๆ ที่อยู่ประชิดเขตทางทะเล ซึ่งภาคีสัญญาดังกล่าวมีอำนาจอธิปไตยเหนือหรือมีเขตอำนาจตามกฎหมายระหว่างประเทศ

ข้อ 2

ขอบเขตของการใช้ความตกลง

1. บทบัญญัติของความตกลงนี้จะใช้เพียงในกรณีที่มีการลงทุนโดยผู้ลงทุนของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ได้รับการยอมรับ หรือถ้าไม่เช่นนั้น ได้รับความเห็นชอบเป็นลายลักษณ์อักษร ถ้าจำเป็น โดยผู้มีอำนาจที่เหมาะสมตามกฎหมาย และข้อบังคับของภาคีสัญญา ซึ่งมีการลงทุนในดินแดนของภาคีสัญญานั้น

2. ความตกลงนี้จะใช้กับการลงทุนทุกประเภท ไม่ว่าได้ทำขึ้นก่อนหรือภายหลังวันเริ่มมีผลบังคับใช้ความตกลงนี้ แต่บทบัญญัติของความตกลงนี้จะไม่ใช่กับข้อพิพาทหรือความแตกต่างใด ๆ ที่เกิดขึ้นก่อนการเริ่มมีผลบังคับใช้ของความตกลง

3. บทบัญญัติของความตกลงนี้จะต้องไม่ใช่กับการลงทุนโดยบุคคลธรรมดา ผู้ซึ่งเป็นคนชาติของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ถ้าในช่วงเวลาที่ทำการลงทุน บุคคลดังกล่าวนั้น ได้พำนักอยู่ในรัฐภาคีสัญญาฝ่ายหลังเป็นระยะเวลามากกว่าสองปี นอกจากนี้จะพิสูจน์ได้ว่า ได้ขอรับการลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาในดินแดนของภาคีสัญญาฝ่ายหลัง

ข้อ 3

การส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน

1. โดยคำนึงถึงโครงการและนโยบายของภาคีสัญญา ภาคีสัญญาแต่ละฝ่าย จะส่งเสริมและอำนวยความสะดวกแก่การลงทุน ในดินแดนของตน โดยผู้ลงทุนของภาคีสัญญา อีกฝ่ายหนึ่ง
2. การลงทุนโดยผู้ลงทุนของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งในอาณาเขตของภาคีสัญญา อีกฝ่ายหนึ่งจะ ได้ใช้ประโยชน์ ซึ่งการคุ้มครองและความมั่นคงเป็นเบื้องต้น

ข้อ 4

การปฏิบัติต่อการลงทุน

1. (ก) การลงทุนของผู้ลงทุนของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง และผลตอบแทนจากการนั้น ให้ได้รับการปฏิบัติที่เป็นธรรมและเท่าเทียมกันและไม่ด้อยไปกว่าที่ได้ตกลงกันไว้ว่าด้วยเรื่องของการลงทุนและผลตอบแทนของผู้ลงทุนของภาคีสัญญาฝ่ายหลังหรือของรัฐที่สามใด ๆ แล้วแต่ว่าการปฏิบัติใดจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ลงทุนมากกว่า
- (ข) ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายจะให้การปฏิบัติแก่ผู้ลงทุนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งในดินแดนของตนเกี่ยวกับการจัดการ การใช้ การเข้าใช้ประโยชน์ หรือการจัดจำหน่ายการลงทุน ด้วยการปฏิบัติที่เป็นธรรม เท่าเทียมกัน ไม่เลือกปฏิบัติ และไม่ด้อยไปกว่าการปฏิบัติที่ให้แก่ผู้ลงทุนของตน หรือแก่ผู้ลงทุนของรัฐที่สามใด ๆ แล้วแต่ว่าการปฏิบัติใดจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ลงทุนมากกว่า

(ค) บทบัญญัติทั้งหมดของความตกลงนี้ที่เกี่ยวเนื่องกับการให้การประติบัติที่ไม่ค่อยไปกว่าที่ได้ประสาทให้ผู้ลงทุนของรัฐที่สามใด ๆ ให้ตีความตามความหมายที่ว่า การประติบัติเช่นนั้นจะได้รับการประสาทอย่างทันทีทันใดและอย่างไม่มีเงื่อนไข

2. ภาคิ์คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจะต้องปฏิบัติตามข้อผูกพันใด ๆ นอกเหนือไปจากที่ได้ระบุไว้ในความตกลงนี้ เมื่อข้อผูกพันนั้นเกี่ยวเนื่องกับการลงทุนของผู้ลงทุนของภาคิ์คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง

ข้อ 5

ข้อยกเว้น

บทบัญญัติของความตกลงนี้ที่เกี่ยวเนื่องกับการให้การประติบัติอันให้ผลเป็นคุณไม่ค้อยไปกว่าที่ได้ให้กับผู้ลงทุนของภาคิ์คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด หรือ ของรัฐที่สามใด จะต้องไม่ถูกตีความเพื่อผูกพันภาคิ์คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งให้ขยายไปถึงผู้ลงทุนของภาคิ์คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งในเรื่องผลประโยชน์ของการประติบัติ สิทธิพิเศษ หรือเอกสิทธิใด ซึ่งอาจถูกขยายออกไปโดยภาคิ์คู่สัญญาฝ่ายแรก โดยอาศัยเหตุผลของ :

(ก) ความตกลงเขตการค้าเสรีที่มีอยู่ หรือที่จะมีขึ้นในอนาคต สหภาพทางศุลกากรหรือทางเศรษฐกิจ ตลาดร่วมหรือองค์การภูมิภาคที่คล้ายคลึงกัน ที่ภาคิ์คู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นหรืออาจจะเป็นภาคิ์ หรือ

(ข) ความตกลง หรือข้อตกลงระหว่างประเทศใด หรือกฎหมายภายในใด ที่เกี่ยวเนื่องทั้งหมดหรือส่วนใหญ่กับการเก็บภาษีอากร

(ค) การให้เปล่าแก่บุคคลหรือบริษัทใด โดยเฉพาะมีสถานะเป็น “บุคคลผู้ได้รับการส่งเสริม” ภายใต้กฎหมายของประเทศไทยว่าด้วยเรื่องการลงทุน หรือ

(ง) ความตกลงทวิภาคีเพื่อการสนับสนุนทางการเงิน ซึ่งจัดทำขึ้นโดยสาธารณรัฐอาร์เจนตินากับประเทศอิตาลี เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2530 และกับประเทศสเปนเมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2531

ข้อ 6

การเวนคืนและค่าทดแทนความสูญเสีย

1. ภาคิคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม จะต้องไม่ดำเนินมาตรการการโอนให้เป็นของรัฐหรือการเวนคืน หรือมาตรการอื่นใดที่มีผลกระทบเช่นเดียวกันต่อการลงทุนในดินแดนของภาคิคู่สัญญา ซึ่งเป็นของผู้ลงทุนของภาคิคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง นอกเสียจากว่ามาตรการนั้นจะใช้เพื่อความมุ่งประสงค์ทางสาธารณะ โดยไม่เลือกปฏิบัติ และอยู่ภายใต้กระบวนการทางกฎหมาย มาตรการต่าง ๆ จะมีบทบัญญัติสำหรับการชำระค่าทดแทนโดยพลัน เพียงพอและมีประสิทธิภาพ ค่าทดแทนดังกล่าวนี้จะต้องคิดตามมูลค่าตลาดของการลงทุนที่ได้รับผลกระทบโดยมาตรการใด ๆ หรือมาตรการเช่นนั้น จะต้องชำระโดยปราศจากความล่าช้า และจะต้องสามารถเปลี่ยนเป็นเงิน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและโอนได้อย่างเสรี

2. หากภาคิคู่สัญญาเวนคืนสินทรัพย์ของบริษัท ที่ก่อตั้งขึ้นหรือจัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายที่บังคับใช้ในส่วนใดก็ตาม ในดินแดนของภาคิคู่สัญญา และในบริษัทที่ผู้ลงทุนของภาคิคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเป็นเจ้าของหุ้นอยู่ ภาคิคู่สัญญาต้องรับรองว่าบทบัญญัติของวรรค 1 ของข้อนี้ จะใช้บังคับเท่าที่จำเป็น เพื่อรับรองว่าจะมีการจ่ายค่าทดแทนตามที่ระบุไว้ ณ ที่นั้น แก่ผู้ลงทุนของภาคิคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งเป็นเจ้าของหุ้นเหล่านั้น

3. หากการลงทุนของผู้ลงทุนของภาคิคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งในดินแดนของภาคิคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งได้รับความสูญเสีย เนื่องจากสงครามหรือการขัดกันด้วยอาวุธอื่น ๆ การปฏิบัติภาวะฉุกเฉินแห่งชาติ การก่อกบฏ การต่อต้านรัฐบาล หรือการจลาจลในดินแดนของภาคิคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ผู้ลงทุนที่เกี่ยวข้องจะต้องได้รับการปฏิบัติ เกี่ยวกับการช่วยให้คืนสู่สภาพเดิม การชดใช้ค่าเสียหาย ค่าทดแทน หรือการแก้ไขอื่น ๆ ไม่ด้อยไปกว่าที่จะได้ให้ในสถานการณ์เดียวกันกับผู้ลงทุนของภาคิคู่สัญญาฝ่ายหลังหรือให้กับผู้ลงทุนของรัฐที่สามใด

2. การโอนจะต้องกระทำได้โดยปราศจากความล่าช้าในสกุลเงินที่สามารถแลกเปลี่ยนได้โดยเสรี ในอัตราตลาดซึ่งใช้อยู่ก่อนวันที่ทำการ โอน ตามวิธีการที่กำหนดขึ้นโดยภาคีสัญญา ซึ่งมีการลงทุนในดินแดนของตน วิธีการนั้นจะต้องไม่ทำให้สาระของสิทธิที่อยู่ในข้อนี้เสียหาย

ข้อ 8

การรับช่วงสิทธิ

1. ถ้าภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดหรือตัวแทนที่ได้รับการแต่งตั้ง โดยภาคีสัญญาได้ชำระเงินให้แก่ผู้ลงทุนภายใต้กรรมสิทธิ์ที่ครอบคลุมถึงการเสี่ยงภัยอันมิใช่เชิงพาณิชย์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการลงทุนในส่วนของเงินทุนใด หรือส่วนใดของเรื่องนั้น ในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ภาคีสัญญาฝ่ายหลังจะต้องยอมรับ :

(ก) การโอนสิทธิหรือข้อเรียกร้องใด ๆ ไม่ว่าโดยผลของกฎหมายหรือโดยผลของการดำเนินการตามกฎหมายจากผู้ลงทุนเช่นว่านั้น ไปยังภาคีสัญญาฝ่ายแรกหรือตัวแทนที่ได้รับการแต่งตั้งจากภาคีสัญญา และ

(ข) ว่าภาคีสัญญาฝ่ายแรกหรือตัวแทนที่ได้รับการแต่งตั้งของภาคีสัญญาซึ่งอาศัยอำนาจของการรับช่วงสิทธิยอมมีสิทธิที่จะใช้สิทธิและบังคับการให้เป็นไปตามข้อเรียกร้องของผู้ลงทุนดังกล่าว

2. ดังนั้น ภาคีสัญญาฝ่ายแรกหรือตัวแทนที่ได้รับการมอบหมายของภาคีสัญญา มีสิทธิที่จะยืนยันถ้าต้องการว่าตนมีสิทธิหรือข้อเรียกร้องเทียบเท่ากับผู้ที่ตนรับช่วงสิทธิมา

3. ถ้าภาคีสัญญาฝ่ายแรกได้มาซึ่งจำนวนเงินอันชอบด้วยกฎหมายของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง หรือเป็นสินเชื่อของเงินตรา นั้น โดยอาศัยการโอนสิทธิตามอนุวรรค (ก) ของวรรค 1 ของข้อนี้ จำนวนเงิน และสินเชื่อเช่นว่านั้นจะต้องมีไว้ให้ภาคีสัญญาฝ่ายแรกได้ใช้เป็นค่าใช้จ่ายในดินแดนของภาคีสัญญาฝ่ายหลังโดยเสรี

4. ในกรณีของการรับช่วงสิทธิ ตามที่นิยามในวรรคที่ 1 และ 2 ข้างต้น ผู้ลงทุนจะต้องไม่อ้างสิทธิต่อไป นอกเสียจากว่าได้รับอนุญาตให้กระทำเช่นนั้น โดยภาคีสถัญญาหรือตัวแทนที่ได้รับการแต่งตั้งของภาคีสถัญญาในเรื่องดังกล่าว

ข้อ 9

การระงับข้อพิพาทระหว่างผู้ลงทุนและภาคีสถัญญาผู้รับการลงทุน

1. ข้อพิพาทใด ๆ ที่เกิดขึ้นภายใต้ขอบเขตของความตกลงนี้ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนระหว่างผู้ลงทุนของภาคีสถัญญาฝ่ายหนึ่งกับภาคีสถัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ให้ระงับอย่างสันติมิตรในขอบเขตที่เป็นไปได้
2. หากข้อพิพาทไม่อาจระงับได้ภายในหกเดือนนับจากวันที่ร้องขอให้มีการระงับโดยภาคีสถัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด อาจนำข้อพิพาทนั้นเสนอต่อ
 - (ก) ศาลซึ่งมีอำนาจของภาคีสถัญญาในดินแดนซึ่งได้มีการลงทุน
 - (ข) อนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศตามข้อบทในวรรค 3
3. เมื่อข้อพิพาทถูกยกขึ้นโดยผู้ลงทุน และคู่พิพาททั้งสองฝ่ายไม่เห็นด้วยกับทางเลือกในข้อ (ก) หรือ (ข) ให้ถือตามทางเลือกของผู้ลงทุน
4. เมื่อผู้ลงทุนหรือภาคีสถัญญาได้เสนอข้อพิพาทต่อศาลซึ่งมีอำนาจของภาคีสถัญญาในดินแดนซึ่งได้มีการลงทุนตามวรรค 2 หรือต่ออนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศตามวรรค 3 แล้ว ทางเลือกดังกล่าวถือเป็นที่สุด
5. ในกรณีอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ ให้เสนอข้อพิพาทต่อ

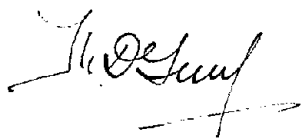
ผลบังคับใช้ของความตกลงนี้โดยครบถ้วนแล้ว ให้ความตกลงนี้มีผลบังคับใช้เบื้องต้นเป็นระยะเวลา 10 ปี หลังจากนั้นให้ความตกลงนี้มีผลบังคับใช้ต่อไปโดยไม่มีกำหนดสิ้นสุด เว้นแต่ภาคีคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดแจ้งให้ภาคีคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งทราบเป็นลายลักษณ์อักษรถึงเจตนาของตนที่จะยกเลิกความตกลงนี้ล่วงหน้า 12 เดือน ซึ่งการแจ้งดังกล่าวอาจกระทำในเวลาใดก็ได้หลังจากสิ้นปีที่เก่าแล้ว อย่างไรก็ตาม ในส่วนที่เกี่ยวกับการลงทุนซึ่งทำในขณะที่ความตกลงนี้มีผลบังคับใช้ ข้อบทของความตกลงนี้จะมีผลบังคับใช้ต่อไป เป็นระยะเวลา 10 ปี นับจากวันที่ขอลยกเลิกความตกลงนี้

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้มีนามข้างท้าย ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลของตน ได้ลงนามความตกลงนี้

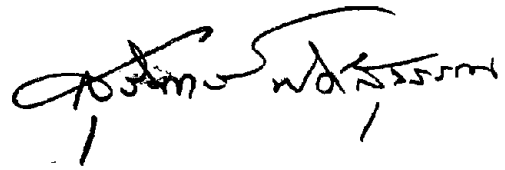
ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณ Bangkok วันที่ 18/2/2000

เป็นภาษาสเปน ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ตัวบททุกฉบับมีความถูกต้องเท่าเทียมกัน ในกรณีที่มีความแตกต่างในการตีความ ให้ถือฉบับภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอาร์เจนตินา

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

2. การโอนจะต้องกระทำได้โดยปราศจากความล่าช้าในสกุลเงินที่สามารถแลกเปลี่ยนได้โดยเสรี ในอัตราตลาดซึ่งใช้ก่อนวันที่ทำการ โอน ตามวิธีการที่กำหนดขึ้นโดยภาคีสัญญา ซึ่งมีการลงทุนในดินแดนของตน วิธีการนั้นจะต้องไม่ทำให้สาระของสิทธิที่อยู่ในข้อนี้เสียหาย

ข้อ 8

การรับช่วงสิทธิ

1. ถ้าภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดหรือตัวแทนที่ได้รับการแต่งตั้ง โดยภาคีสัญญาได้ชำระเงินให้แก่ผู้ลงทุนภายใต้กรรมสิทธิ์ที่ครอบคลุมถึงการเสี่ยงภัยอันมิใช่เชิงพาณิชย์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการลงทุนในส่วนของเงินทุนใด หรือส่วนใดของเรื่องนั้น ในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ภาคีสัญญาฝ่ายหลังจะต้องยอมรับ :

(ก) การโอนสิทธิหรือข้อเรียกร้องใด ๆ ไม่ว่าโดยผลของกฎหมายหรือโดยผลของการดำเนินการตามกฎหมายจากผู้ลงทุนเช่นว่านั้น ไปยังภาคีสัญญาฝ่ายแรกหรือตัวแทนที่ได้รับการแต่งตั้งจากภาคีสัญญา และ

(ข) ว่าภาคีสัญญาฝ่ายแรกหรือตัวแทนที่ได้รับการแต่งตั้งของภาคีสัญญาซึ่งอาศัยอำนาจของการรับช่วงสิทธิยอมมีสิทธิที่จะใช้สิทธิและบังคับการให้เป็นไปตามข้อเรียกร้องของผู้ลงทุนดังกล่าว

2. ดังนั้น ภาคีสัญญาฝ่ายแรกหรือตัวแทนที่ได้รับการมอบหมายของภาคีสัญญา มีสิทธิที่จะยืนยันถ้าต้องการว่าตนมีสิทธิหรือข้อเรียกร้องเทียบเท่ากับผู้ที่ตนรับช่วงสิทธิมา

3. ถ้าภาคีสัญญาฝ่ายแรกได้มาซึ่งจำนวนเงินอันชอบด้วยกฎหมายของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง หรือเป็นสินเชื่อของเงินตรา นั้น โดยอาศัยการ โอนสิทธิตามอนุวรรค (ก) ของวรรค 1 ของข้อนี้ จำนวนเงิน และสินเชื่อเช่นว่านั้นจะต้องมีไว้ให้ภาคีสัญญาฝ่ายแรกได้ใช้เป็นค่าใช้จ่ายในดินแดนของภาคีสัญญาฝ่ายหลังโดยเสรี

4. ในกรณีของการรับช่วงสิทธิ ตามที่นิยามในวรรคที่ 1 และ 2 ข้างต้น ผู้ลงทุนจะต้องไม่อ้างสิทธิต่อไป นอกเสียจากว่าได้รับอนุญาตให้กระทำเช่นนั้น โดยภาคีสถัญญาหรือตัวแทนที่ได้รับการแต่งตั้งของภาคีสถัญญาในเรื่องดังกล่าว

ข้อ 9

การระงับข้อพิพาทระหว่างผู้ลงทุนและภาคีสถัญญาผู้รับการลงทุน

1. ข้อพิพาทใด ๆ ที่เกิดขึ้นภายใต้ขอบเขตของความตกลงนี้ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนระหว่างผู้ลงทุนของภาคีสถัญญาฝ่ายหนึ่งกับภาคีสถัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ให้ระงับอย่างสันติมิตรในขอบเขตที่เป็นไปได้
2. หากข้อพิพาทไม่อาจระงับได้ภายในหกเดือนนับจากวันที่ร้องขอให้มีการระงับโดยภาคีสถัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด อาจนำข้อพิพาทนั้นเสนอต่อ
 - (ก) ศาลซึ่งมีอำนาจของภาคีสถัญญาในดินแดนซึ่งได้มีการลงทุน
 - (ข) อนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศตามข้อบทในวรรค 3
3. เมื่อข้อพิพาทถูกยกขึ้นโดยผู้ลงทุน และคู่พิพาททั้งสองฝ่ายไม่เห็นด้วยกับทางเลือกในข้อ (ก) หรือ (ข) ให้ถือตามทางเลือกของผู้ลงทุน
4. เมื่อผู้ลงทุนหรือภาคีสถัญญาได้เสนอข้อพิพาทต่อศาลซึ่งมีอำนาจของภาคีสถัญญาในดินแดนซึ่งได้มีการลงทุนตามวรรค 2 หรือต่ออนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศตามวรรค 3 แล้ว ทางเลือกดังกล่าวถือเป็นที่สุด
5. ในกรณีอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ ให้เสนอข้อพิพาทต่อ

(ก) ศูนย์ระหว่างประเทศเพื่อการระงับข้อพิพาทการลงทุน (ไอ ซี เอส ไอ ดี) ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามอนุสัญญาว่าด้วยการระงับข้อพิพาทการลงทุนระหว่างรัฐและคนชาติของรัฐอื่น ซึ่งเปิดให้ลงนาม ณ กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. เมื่อวันที่ 18 มีนาคม ค.ศ. 1965 เมื่อภาคีสัญญาทั้งสองฝ่ายเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ ดังกล่าว ปรากฏว่าที่ทบปญญัตินี้ยังไม่ผลใช้บังคับ ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายยอมรับที่จะเสนอข้อพิพาทสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการ ภายใต้ข้อบังคับของไอ ซี เอส ไอ ดี ในส่วนที่เกี่ยวกับกฎเกณฑ์เพื่อการอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมสำหรับกระบวนการดำเนินการเกี่ยวกับการไกล่เกลี่ย การอนุญาโตตุลาการและการค้นหาข้อเท็จจริง หรือ

(ข) คณะอนุญาโตตุลาการที่จัดตั้งขึ้นเป็นรายกรณีตามกฎเกณฑ์ว่าด้วยอนุญาโตตุลาการของคณะกรรมการแห่งสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ (ยู เอ็น ซี ไอ ที อาร์ เอ แอล)

6. หากหลังจากเวลา 3 เดือนนับจากที่ได้มีการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรในการนำข้อพิพาทเข้าสู่การพิจารณาของอนุญาโตตุลาการแล้ว ยังไม่สามารถตกลงเลือกศาลที่จะพิจารณา ภายใต้ข้อ 5 (ก) หรือข้อ 5 (ข) คู่พิพาททั้งสองฝ่ายจะต้องเสนอข้อพิพาทสู่ศูนย์ระหว่างประเทศเพื่อการระงับข้อพิพาทการลงทุน

7. ให้ศาลอนุญาโตตุลาการวินิจฉัยตามข้อบทในความตกลงนี้ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาท รวมทั้งหลักเกณฑ์ว่าด้วยการขัดกันแห่งกฎหมายของภาคีสัญญา ข้อกำหนดของความตกลงเฉพาะที่มีความเกี่ยวข้องกับการลงทุนนั้น และหลักการของกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

8. คำตัดสินของอนุญาโตตุลาการถือเป็นที่สุดและมีผลผูกพันคู่พิพาททั้งสองฝ่าย ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายจะต้องปฏิบัติตามคำตัดสินนั้นตามกฎหมายภายในของตน

ข้อ 10

การระงับข้อพิพาทระหว่างภาคีสัญญา

1. ข้อพิพาทระหว่างภาคีสัญญา ที่เกี่ยวข้องกับการตีความหรือการใช้ความตกลงนี้ ถ้าเป็นไปได้ ให้ระงับด้วยการปรึกษาหารือหรือการเจรจา

2. ถ้าข้อพิพาทระหว่างภาคีสัญญานั้น ไม่สามารถระงับได้ภายใน 6 เดือน เมื่อภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดร้องขอให้นำข้อพิพาทนั้นเสนอต่อคณะอนุญาโตตุลาการ

3. ให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการเช่นว่าเป็นรายกรณี ดังนี้

(ก) ให้ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายแต่งตั้งสมาชิก 1 คน แล้วให้สมาชิกทั้งสองเลือกคนชาติของรัฐที่สาม ซึ่งเมื่อได้รับความเห็นชอบจากภาคีสัญญาทั้งสองแล้ว จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นประธานคณะอนุญาโตตุลาการ

(ข) ให้แต่งตั้งสมาชิกดังกล่าวภายในเวลา 3 เดือน และประธานฯ ภายใน 4 เดือน นับจากวันที่ภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้แจ้งให้ภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งว่าภาคีสัญญาเสนอที่จะยื่นข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ

4. ถ้าภายในระยะเวลาที่ระบุในวรรค 3 ของข้อนี้ ยังไม่มีการแต่งตั้งที่จำเป็น ในกรณีที่ไม่มีความตกลงอื่นใด ภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจเชิญประธานศาลยุติธรรมระหว่างประเทศให้ทำการแต่งตั้งที่จำเป็นนั้นได้ ถ้าประธานฯ เป็นคนชาติของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด หรือถ้ามีเหตุอย่างอื่นที่ทำให้ประธานฯ ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวได้ ก็ให้เชิญรองประธานฯ ให้ทำการแต่งตั้งที่จำเป็นนั้น ถ้ารองประธานฯ เป็นคนชาติของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด หรือมีเหตุทำให้รองประธานฯ ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวได้เช่นกัน ก็ให้เชิญสมาชิกศาลยุติธรรมระหว่างประเทศผู้มีอาวุโสในลำดับถัดไป ซึ่งมีได้เป็นคนชาติของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ให้ทำการแต่งตั้งที่จำเป็นนั้น

5. (ก) ให้คณะอนุญาโตตุลาการทำคำชี้ขาดโดยเสียงข้างมาก ให้คำชี้ขาดเช่นว่ามีผลผูกพันภาคีสัญญาทั้งสองฝ่าย

(ข) ให้ภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของสมาชิกคณะอนุญาโตตุลาการของฝ่ายตนและการดำเนินการของภาคีสัญญานั้นในกระบวนการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการ ค่าใช้จ่ายของประธานฯ และค่าใช้จ่ายที่เหลือให้ภาคีสัญญาทั้งสองฝ่ายรับภาระในสัดส่วนที่เท่ากัน อย่างไรก็ตามคณะอนุญาโตตุลาการอาจกำหนดในคำชี้ขาดให้ภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งในภาคีสัญญาทั้งสองฝ่ายรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในสัดส่วนที่สูงกว่า และให้คำชี้ขาดนี้ผูกพันภาคีสัญญาทั้งสองฝ่าย

(ค) ในประเด็นอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในอนุวรรค (ก) และ (ข) ของวรรคนี้ ให้คณะอนุญาโตตุลาการกำหนดวิธีพิจารณาของตนเอง

ข้อ 11

บทบัญญัติที่เป็นคุณยิ่งกว่า

ถ้าบทบัญญัติของกฎหมายของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดหรือพันธกรณีภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศที่มีอยู่ในปัจจุบันหรือที่ถูกจัดตั้งขึ้นภายหลังระหว่างภาคีสัญญา หรือถ้าความตกลงใด ๆ ระหว่างผู้ลงทุนของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่ง และภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งมีกฎที่อนุเคราะห์ผู้ลงทุนยิ่งกว่าให้นำกฎเช่นว่ามาใช้ได้

ข้อ 12

การมีผลบังคับใช้ ระยะเวลา และการบอกเลิก

ให้ความตกลงนี้มีผลบังคับใช้หลังจาก 30 วัน นับแต่วันที่ภาคีสัญญาได้แจ้งให้กันและกันทราบว่าได้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อกำหนดทางรัฐธรรมนูญของตนเพื่อการมี

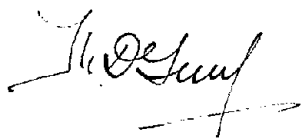
ผลบังคับใช้ของความตกลงนี้โดยครบถ้วนแล้ว ให้ความตกลงนี้มีผลบังคับใช้เบื้องต้นเป็นระยะเวลา 10 ปี หลังจากนั้นให้ความตกลงนี้มีผลบังคับใช้ต่อไปโดยไม่มีกำหนดสิ้นสุด เว้นแต่ภาคีคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดแจ้งให้ภาคีคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งทราบเป็นลายลักษณ์อักษรถึงเจตนาของตนที่จะยกเลิกความตกลงนี้ล่วงหน้า 12 เดือน ซึ่งการแจ้งดังกล่าวอาจกระทำในเวลาใดก็ได้หลังจากสิ้นปีที่เก่าแล้ว อย่างไรก็ตาม ในส่วนที่เกี่ยวกับการลงทุนซึ่งทำในขณะที่ความตกลงนี้มีผลบังคับใช้ ข้อบทของความตกลงนี้จะมีผลบังคับใช้ต่อไป เป็นระยะเวลา 10 ปี นับจากวันที่ขอลยกเลิกความตกลงนี้

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้มีนามข้างท้าย ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลของตน ได้ลงนามความตกลงนี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณ Bangkok วันที่ 18/2/2000

เป็นภาษาสเปน ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ตัวบททุกฉบับมีความถูกต้องเท่าเทียมกัน ในกรณีที่มีความแตกต่างในการตีความ ให้ถือฉบับภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอาร์เจนตินา

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

